

Petőfi szerelmi költészete

Petőfi a „szabadság és szerelem” költője. Miután Petőfi anyagi helyzete rendbe jött, idejét a versírásnak szentelte. Költeményei folyamatosan jelentek meg folyóiratokban + kötetek formájában.

1845-ben jelenik meg első szerelmi versciklusa, aminek ihletője a 15 évesen elhunyt **Csapó Etelka** volt. Szerelmük emlékét a *Cipruslombok Etelka sírjáról* című versciklus őrzi.

Másik híres szerelme **Mednyánszky Berta** volt, akit Petőfi feleségül is kér, de a szülők ellenzik a szegény költő közeledését, ezért máshoz adják lányukat. Bertához írt verseket a *Szerelem gyöngyei* című ciklusban találjuk.

Ennek legismertebb darabja a *Fa leszek, ha...* c. költemény.

Fa leszek, ha...

A költő természeti képek segítségével vallja meg szerelmét Bertának. A versben mindig azzá alakul, ami a legközelebb lehet szerelmének tárgyához:

Petőfi FA lesz – ha a lány annak *virága*

HARMAT – ha a lány *napsugár*

CSILLAG – ha a lány a *mennyország*

1846-ban ismeri meg igazi nagy szerelmét, **Szendrey Júliát**, akit Nagykárolyban egy bálon pillant meg először. Júlia ekkor még csak 17 éves.

A költő Júlia kezét 1846 novemberében kéri meg a *Reszket a bokor, mert...* című versével. (műfaja: **helyzetdal**) A versben megfogalmazott kérdésére */szereti-e őt a lány/* levélben kap választ, melyben csupán ez állt: „1000x Júlia“. 1847. szeptember 8-án összeházasodnak.

Petőfi sok verset ír feleségéhez, melyekkel új irodalmi műfajt teremt, a **HITVESI KÖLTÉSZET** műfaját. Ezekben a versekben nem udvarol, hanem megvallja tiszta szerelmét feleségének. A nő a költő számára nemcsak feleség, de társ és barát is egyszerre.

Mézeshetüket **Koltón** töltik. Itt írja meg Petőfi a magyar irodalom leghíresebb hitvesi költeményét, a *Szeptember végén* című elégiát.

Szeptember végén

Műfaja: **elégia** /szomorú hangú költemény/

1847, Koltó

Verselése: időmértékes

3 strófa, mindegyik 8 soros

1. strófa: a múltó idő bemutatása természeti képekkel
2. strófa: az évszakok múlását az emberi élet elmúlásával állítja párhuzamba
3. strófa: szerelmi vallomás – ha meghalna, azt kéri feleségétől, hogy ne feledje el

A költő a mézeshezeken /nászút/ egy alkalommal a tájat szemléli. Az idő múlását figyelve a természetben, a saját életének mulandósága jut az eszébe. Szívében még fiatalnak érzi magát, gondolataiban viszont megjelenik a halál.

Ez egy **LÁTOMÁVERS** – a költő megjövendőli saját halálát, ami 2 évvel később be is következik.

FELADAT A VERSHEZ:

TÖLTSE TEK KI A TÁBLÁZATOT A VERS ALAPJÁN:

KÖZELI TERMÉSZETI KÉPEK	TÁVOLI TERMÉSZETI KÉPEK